Lietas arhīva Nr. 1A-0125-20/28
ECLI:LV:VRT:2020:0619.1A71012520.3.S
Lieta Nr.1A71012520

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē 2020.gada 19.jūnijā

Vidzemes rajona tiesas tiesnese S.Vilciņa izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. Valsts amatpersona 2020.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.20/3/3-1636 administratīvā pārkāpuma lietā.

Aprakstošā daļa

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļas amatpersona 2020.gada 26.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.GA16625084 (turpmāk – sākotnējais lēmums) par to, ka 2020.gada 23.martā plkst.19.06 transportlīdzeklis "/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), Ozolnieku novadā, autoceļa Rīga-Jelgava-Lietuvas robeža (Meitene) (A8) 31,5.km tika vadīts, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar kravas automobili, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, un nesamaksājot autoceļu lietošanas nodevu par noteikto valsts galveno autoceļu posmu lietošanu.

Tādējādi tika konstatēts Autoceļu lietošanas nodevas likuma 2.panta pirmās daļas un Ceļu satiksmes noteikumu 102.panta pārkāpums un transportlīdzekļa īpašnieks /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) tika saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{8}panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 20 EUR apmērā un par Latvijas APK 149.^{40}panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 500 EUR apmērā. Pamatojoties uz Latvijas APK 35.panta otro daļu, galīgais sods noteikts 500 EUR apmērā saskaņa ar Latvijas APK 149.^{40}panta otro daļu, kas paredz atbildību par smagāko pārkāpumu.

Par iepriekš minēto lēmumu /pers. A/ 2020.gada 7.maijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un kontroles birojam (turpmāk – augstāka iestāde) iesniedzis sūdzību, kurā lūdzis pārskatīt lēmumu un uzlikt naudas sodu kā transportlīdzekļa vadītājam.

Sūdzībā norādīts, ka balstoties uz Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punktu un Autopārvadājumu likuma 1.panta 28.pantu viņš neatbilst pārvadātāja kritērijam. Atsaucoties uz Komerclikuma 1.panta 1.punktu, viņš nav komercdarbības veicējs. Sakarā ar ārkārtas situāciju valstī 500 EUR soda naudas apmērs viņam - fiziskai personai - ir nesamērīgi augsts. Bez tam Latvijas APK 149.^{40}panta otrajā daļā norādīts tikai pārvadātājs un transportlīdzekļa vadītājs, un nav norādīts citādi.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. Valsts amatpersona 2020.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.20/3/3-1636 (turpmāk – augstākas iestādes lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

/pers. A/ ir iesniedzis tiesā sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka pienākumu izpildītāja p.i. Valsts amatpersona 2020.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.20/3/3-1636, kurā ir lūdzis piemērot pareizo likuma normu, kā to ir paredzējis likumdevējs.

/pers. A/ sūdzībā norādījis, ka piemērojot Latvijas APK 149.^{40}panta otro daļu attiecībā pret viņu šis likums tiek pārkāpts, jo tādejādi viņš tiek atzīts par pārvadātāju "juridisku personu", lai gan tāds nav. Kā arī nekur netiek norādīts dažāds soda naudas apmērs transportlīdzekļa vadītājam, īpašniekam, turētājam utt.

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesnese s 2020.gada 20.maija lēmumu nolemts pieņemt /pers. A/ sūdzību, ierosināt tiesvedību un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrotas tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus.

Līdz tiesas noteiktajam termiņam lūgums par lietas izskatīšanu tiesas sēdē tiesā nav saņemts. Noraidījums tiesnesei nav pieteikts. Paskaidrojumi, kā arī citi ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi nav iesniegti.

Motīvu daļa

Novērtējusi /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus un administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Latvijas APK 289.^{6}panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai, vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams, kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešajā daļā ir noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka augstāka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus gan par pārkāpumu būtību, gan piemēroto sodu, lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pārkāpumi pareizi kvalificēti pēc Latvijas APK 149.^{8}panta trešās un 149.^{40}panta otrās daļas. Augstāka iestāde konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus. Tiesai iesniegtā sūdzība ir analoģiska pēc satura, kāda bija iesniegta par sākotnējo lēmumu.

Tā kā tiesa atzīst, ka augstākas iestādes lēmumā ir pareizi novērtēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, tāpēc pievienojas lēmumā ietvertajai

motivācijai un uzskata, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Papildus par sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa norāda turpmāk minētos apsvērumus.

No lietas materiāliem izriet, ka 2020.gada 26.martā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļa sastādīja protokolu-lēmumu Nr.GA16625084 par to, ka 2020.gada 23.martā plkst.19.06 transportlīdzeklis "/TL marka/", ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, tika vadīts Ozolnieku novadā, autoceļa Rīga-Jelgava-Lietuvas robeža (Meitene) (A8) 31,5.km ar ātrumu 69 km/h, ņemot vērā iekārtas kļūdu, pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza par 19 km/h.

Vienlaikus konstatēts, ka transportlīdzeklim nav nomaksāta autoceļu lietošanas nodeva, jo par autoceļa (A8) Rīga-Jelgava-Lietuvas robeža (Meitene) no 0,0 kilometra līdz 76,1 kilometram maksājama nodeva.

Atbildība par minētajiem pārkāpumiem paredzēta LAPK 149.^{8}panta trešajā daļā – par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit *euro* apmērā; 149.^{40}panta otrajā daļā – par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 180 līdz 360 EUR, bet pārvadātājam – no 500 līdz 1000 EUR.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, – transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam).

No administratīvā pārkāpuma protokolam-lēmumam Nr.GA16625084 pievienotā fotoattēla redzams, ka ātruma pārkāpums un autoceļu lietošanas nodevas maksāšanas pārkāpums fiksēts transportlīdzeklim "/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (lietas 1.-2.lapa).

No lietas materiālos esošās CSDD izdrukas par transportlīdzekli "/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, redzams, ka tā īpašnieks ir reģistrēts /pers. A/ (lietas 8.lapa).

Administratīvā pārkāpuma fiksēšanai tika izmantota ātruma mērīšanas iekārta GATSO T?Series RT4 Nr.18-09-004-575. Mērierīcei ir veikta atkārtota verifikācija un mērierīce atbilst Ministru kabineta 2006.gada 05.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" prasībām. Atkārtotās verificēšanas sertifikātā norādīts, ka konkrētā mērīšanas ierīce atzīta par derīgu, sertifikāts izsniegts 2019.gada 2.augustā un derīgs līdz 2020.gada 28.jūlijam (lietas 4.lapa).

No CSDD Informatīvās sistēmas izdrukas izriet, ka transportlīdzeklim 2020.gada 23.martā nebija samaksāta autoceļa lietošanas nodeva (lietas 6.lapa).

Lietā nav strīda, ka /pers. A/ ir transportlīdzekļa "/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, īpašnieks un minētajam transportlīdzeklim 2020.gada 23.martā plkst.19.06 ar ātruma mērīšanas iekārtu atbilstoši normatīvajam regulējumam fiksēts pārsniegtais braukšanas ātrums 69 km/h, Rīga-Jelgava-Lietuvas robeža (Meitene) (A8) 31,5.kilometrā, pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h, kā arī minētais transportlīdzeklis atradās administratīvā pārkāpuma protokolā minētajā vietā, kur par konkrētā autoceļa posma lietošanu jābūt samaksātai autoceļa lietošanas nodevai.

Kā arī lietā nav strīda par to, ka autoceļa lietošanas nodeva 2020.gada 23.martā plkst.19.06 transportlīdzeklim "/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, nebija samaksāta.

Sūdzības iesniedzējs apstrīd to, ka viņam nepareizi ir piemērots naudas sods 500 EUR saskaņā ar Latvijas APK 149.^{40}panta otro daļu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka administratīvo pārkāpumu par autoceļu lietošanas nodevas nesamaksāšanu ir izdarījis kā transportlīdzekļa vadītājs, jo viņš nav pārvadātājs, kā arī neveic komercdarbību.

Tiesa konstatē, ka augstākas iestādes lēmumā izvērtēts analoģisks sūdzības arguments un augstākā iestāde, atsaucoties uz Autoceļu lietošanas nodevas likuma 8.panta ceturto daļu norādīja, ka nodevas maksāšanas pārkāpumu var fiksēt ar Valsts policijas vai šā likuma 5.panta pirmajā daļā minēto institūciju, kuras administrē nodevu, rīcībā esošajiem tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Kārtību, kā izmanto tehniskos līdzekļus, nosaka Ministru kabinets, kā arī saskaņā ar Latvijas APK 149.^{40}panta otro daļu paredzēta atbildība par likumā noteiktā valsts galvenā autoceļa posma lietošanu, ja lietošanas nodeva nav samaksāta, savukārt, saskaņā ar Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.^{1}panta pirmo un otro daļu, ja pārkāpums fiksēts ar tehnisko līdzekli, neapturot transportlīdzekli, sods tiek piemērots transportlīdzekļa īpašniekam, uzliekot minimālo naudas sodu, kāds par attiecīgo pārkāpumu pārvadātājam paredzēts Latvijas APK.

Administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā Nr.GA16625084 ietvertā informācija atbilst Autoceļu lietošanas nodevas likuma 9.^{1}pantā noteiktajam par īpatnībām administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Tiesas ieskatā, augstākās iestādes pieņemtajā lēmumā ir norādītas visas tiesību normas, kas paredz pie administratīvās atbildības saukt transportlīdzekļu īpašnieku par autoceļu lietošanas nodevas nemaksāšanu, uzliekot minimālo naudas sodu, kāds paredzēts pārvadātājam par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK149.^{40}panta otrajā daļas sankcijā.

Tiesa secina, ka par 2020.gada 23.martā plkst.19.06 konstatēto administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK149.^{40}panta otrajā daļas sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 500 EUR, kas ir minimālais panta sankcijā paredzētais sods par konkrētā pārkāpuma izdarīšanu.

Vērtējot pārējos sūdzības iesniedzējas norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka tos nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tas nevar ietekmēt lietas iznākumu pēc būtības. No Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu)*.

Tiesa, izskatot sūdzību, nekonstatē citus vai jaunus sūdzības iesniedzēja norādītus argumentus vai apstākļus, kas izslēgtu atbildību par administratīvo pārkāpumu. Lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde pareizi secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{40}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, tiesai ir pamats secināt, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas APK 149.^{8}panta trešajā daļā un 149.^{40}otrajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus, viņš ir vainīgs minēto pārkāpumu izdarīšanā, par ko ir sodāms.

Tiesa konstatē, ka ar protokolu-lēmumu sūdzības iesniedzējam par Latvijas APK 149.^{8}panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu uzlikts naudas sods 20 EUR, par Latvijas APK 149.^{40}otrajā daļā paredzēto pārkāpumu – 500 EUR, bet galīgais sods ir naudas sods 500 EUR, kas atbilst Latvijas APK un Autoceļu lietošanas nodevas likuma normām.

Izvērtējot izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskata, ka sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Vienlaikus tiesa arī nesaskata pamatu administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai Latvijas APK 21.panta kārtībā.

Latvijas APK 289.[12]panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma, bet iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[18]panta pirmo daļu tiesa

nosprieda

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. Valsts amatpersona 2020.gada 17.aprīļa lēmumu Nr.20/3/3-1636 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā – 2020.gada 19.jūnija – var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese S.Vilciņa